

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoSr/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817208836
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8817208836.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Anny Ilčinovej v sporovej veci žalobkyne: F. N., I.. XX.X.XXXX, G. Z. E. XXX, XXX XX E., proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenému JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Majerníkova 3/A, IČO: 42185190, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5Csr/2/2017-64 z 21.11.2019, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný M., zriadeným záujmovým združením právnických osôb - E. vydaný pod spisovou značkou M.. Priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.10.2015, č. XXXXXXXXXX sa veriteľ POHOTOVOSTĚ, s.r.o., zaviazal pri podpise zmluvy poskytnúť žalobkyni úver bez zbytočného odkladu po podpise zmluvy vo výške 500,- eur a žalobkyňa sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 370,- eur a zaplatiť celkovú čiastku 870,- eur v 10. mesačných splátkach po 87,- eur počnúc dňom 21.11.2015. Finančné prostriedky mali byť použité dlžníkom na výkon podnikania. V zmluve je uvedené aj IČO dlžníka 47 830 077.

3. Podľa splátkového kalendára z 13.10.2015 mali byť splátky v sume 87,- eur mesačne uhrádzané dlžníkom od 21.11.2015 do 21.8.2016.

4. Dňa 13.10.2015 strany sporu uzatvorili aj Rozhodcovskú zmluvu, pripravenú na predtlačí žalovaného, kde bolo dopísané len označenie dlžníka (žalobkyne), číslo úverovej zmluvy, dátum a podpisy. Dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 13.10.2015 vrátane sporov o jej platnosti výklad alebo zrušenie, alebo spory, ktoré vzniknú na základe tejto zmluvy, alebo spory ktoré vzniknú z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z tejto zmluvy budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom, podľa jeho vnútorných predpisov, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu. V zmysle bodu 2 Článku II zmluvy, pokiaľ niektorá zo zmluvných strán podá žalobu na príslušnom všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvážajúcu podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovským súdom sa na účely tejto zmluvy rozumie M., zriadeným záujmovým združením právnických osôb E. (Článok I - Základné ustanovenia). V čl. II. bod 3 rozhodcovskej zmluvy je uvedené, že zmluvné strany sa dohodli, že ktorákoľvek zo zmluvných strán má právo odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu, a to v lehote 10 dní od uzatvorenia tejto zmluvy. Odstúpenie od zmluvy musí byť v písomnej forme doručené v uvedenej lehote druhej zmluvnej strane.

5. Rozhodcovským rozsudkom M., zriadeným záujmovým združením právnických osôb E. vydaným pod spisovou značkou M. zo dňa 11.10.2016 žalobkyňa (v rozsudku uvádzaná ako žalovaný bola zaviazaná uhradiť spoločnosti POHOTOVOSŤ, s r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 95 Bratislava, IČO: 35 807 598 sumy vo výške 930,- eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 930,- eur od 26.2.2016 do zaplataenia, zákonný úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 930,- eur od 30.8.2016 do zaplataenia a náhradu trov rozhodcovského konania vo výške 271,92 eur, a to v mesačných splátkach po 120,- eur pod následkom straty výhody splátok.

6. V odôvodnení predmetného rozhodcovského rozsudku bolo uvedené, že M. považuje žalobu za dôvodnú. M. mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky, vyplnenej v súlade s Dohodou o vyplnení zmeniek, ktorá je právnym titulom uplatneného nároku žalobcu v tomto rozhodcovskom konaní. Stály rozhodcovský súd zároveň uviedol že žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal zmenkovo právny vzťah a túto jeho činnosť nemôže suplovať stály rozhodcovský súd. Keďže žalovaný zostal v priebehu konania nečinný, Stály rozhodcovský súd posúdil uvedenú vec podľa hľadísk a dôkazných prostriedkov vyššie obsiahnutých a rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

7. Ako vyplynulo z predloženej zmenky k zmluve č. 802103519, táto bola vystavená dňa 13.10.2015, ako vystaviteľ je v nej uvedená žalobkyňa a žalovaný ako remitent. Zmenka bola vstavená na sumu 930,- eur s dátumom začiatku úročenia dňa 26.2.2016.

8. Medzi stranami sporu vznikol právny vzťah na základe uzavretej zmluvy o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou.

9. K námietke žalovaného, že žalobkyňa uzatvorila zmluvu ako podnikateľka pri výkone podnikania a zároveň k vznesenej námietke miestnej príslušnosti súd prvej inštancie udáva, že tieto sú nedôvodné.

10. Súd pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

11. Pri pochybnostiach o obsahu zmluvy je preto potrebné uprednostniť výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, čím v danom prípade súd dospel k záveru, že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania úverového dlžníka ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku, teda žalovaného.

12. V predmetnej veci bolo z písomného vyjadrenia žalobkyne zistené, že táto síce bola podnikateľkou v čase uzavretia úverovej zmluvy, avšak úver žiadala na opravu automatickej práčky, nemala záujem získať finančné prostriedky na podnikateľské účely. Predmetom jej podnikania bola totiž sprostredkovateľská činnosť v oblasti služieb a do podnikania tak neinvestovala žiadne finančné prostriedky, nakoľko vykonávala len sprostredkovateľskú činnosť pre iné spoločnosti, pričom nenakupovala žiadny tovar, ani materiál.

13. Tvrdeniu žalobkyne korešponduje aj výpis z jej živnostenského registra, kde ako jediný predmet podnikania má uvedenú sprostredkovateľskú činnosť v oblasti služieb.

14. Navyiac žalobkyňa uviedla, že nenápadné prehlásenie dlžníka o použití poskytnutého úveru pri podpise zmluvy si nevšimla a nebola si v žiadnom prípade vedomá toho, že žalovaný jej poskytuje podnikateľský úver.

15. Je možné prisvedčiť žalobkyňu, že zmluva o úvere z 13.10.2015 je formulárovou zmluvou, kde údaj o tom, že sa jedná o úver na podnikateľské účely bol uvedený drobným písmom. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia

a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústreďenia sa pri uzatváraní zmluvy. Ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma hodnotí súd ako nepochopiteľný a ako nie dobrý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porov. nález I. ÚS 342/09 (ČR). V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písané takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu.

16. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa je v zmluve označená IČO-m a len samotným vyznačením účelu úveru na podnikanie, nie je na preukázanie tvrdenia, že úver bol poskytnutý na účely podnikania, postačujúce. Ak žalovaný v konaní namietal posúdený vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský, mal existujúcu pochybnosť odstrániť preukázaním tvrdenej okolnosti, a to spôsobom, nevzbudzujúcim dôvodnú pochybnosť o tom, že zmluva má nespotebiteľský charakter. Bezpečným preukázaním za vyššie opísaných okolností nemôže byť len uvedenie údajov o IČO žalobkyne a uvedenie účelu, na ktorý sa úver poskytuje drobným písmom.

17. Na základe uvedeného je potrebné rezumovať, že žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy bola v pozícii fyzickej osoby, ktorá potrebovala finančné prostriedky na osobné účely a nie na výkon povolania alebo podnikania. Zo samotnej zmluvy, teda údajov v nej sa nachádzajúcich okrem identifikačného čísla žalobkyne ako živnostníka nevyplýva, že by úver mal byť poskytnutý na výkon jej podnikania. Uvedené bolo potvrdené žalobkyňou. V zmluve je iba predtlačný údaj, že dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. Uvedené prehlásenie je súčasťou predtlaču formulárovej zmluvy. V prípade pochybnosti, či ide o spotrebiteľskú zmluvu má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ, v danom prípade žalovaný. Existujúce pochybnosti je potrebné odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne a spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže byť len označenie dlžníka jeho identifikačným číslom a formulárovým prehlásením - predtlačou, že prostriedky použije na účel podnikania. Tu chýba odpoveď na otázku aký konkrétny súvis s údajnou podnikateľskou činnosťou dlžníka uzavretie príslušnej zmluvy má. Preto s poukazom na interpretačné ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka správne súd v pochybnostiach o obsahu zmluvy použil výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, pričom je irelevantná právna forma zmluvy (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoSr/1/2018 z 7.6.2018).

18. Vzhľadom na uvedené je súd prvej inštancie toho názoru, že aj v čase uzavretia zmluvy bola žalobkyňa spotrebiteľkou, nakoľko nebolo preukázané, že by pri uzavieraní zmluvy konala v rámci predmetu svojho povolania, ani zamestnania, či inej podnikateľskej činnosti.

19. Predmetná zmluva je tak zároveň spotrebiteľským úverom, preto je potrebné na ňu aplikovať príslušné ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, Zákona o ochrane spotrebiteľa, ďalej príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené nielen Smernici Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ale aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak sú pre žalobcu ako spotrebiteľa priaznivejšie a neprihliadať na tie ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú v rozpore s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľov v Občianskom zákonníku a rovnako na neprijateľné podmienky. Podľa ustanovenia §54 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa v pochybnostiach použije právna úprava, ktorá je v prospech spotrebiteľa. Ak by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobcu ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

20. Priebeh rozhodcovského konania, v ktorom bol vydaný napadnutý rozhodcovský rozsudok, súd prvej inštancie posudzoval podľa právnych predpisov, účinných v čase podania žaloby na rozhodcovský súd (13.9.2016), teda podľa zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V zmysle predmetného zákona súd posudzoval aj podmienky a dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku.

21. Podľa § 46 ods. 1, 3 zákona č. 335/2014 Z.z., žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku. Ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii.

22. V zmysle dôvodovej správy k vyššie citovanému ustanoveniu udáva, že ustanovenie odseku 3 lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku fakticky predlžuje tým, že umožňuje, aby účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania predmetnú žalobu podal aj v lehote na podanie námietok proti exekúcii.

23. Žalobkyňa v danom prípade nepodala žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote podľa § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z., ale podľa ods. 3 uvedeného právneho ustanovenia.

24. Exekučný poriadok účinný do 31.3.2017 v ustanovení § 48 ods. 2 ukladal exekútorovi poverenému vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu v upovedomení o začatí exekúcie poučiť povinného, ktorý je spotrebiteľom o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie muselo obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu.

25. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1. apríla 2017, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

26. Ako vyplýva z pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp.zn. XXEr/XXX/XXXX, návrh na začatie exekúcie proti žalobkyni bol podaný dňa 1.2.2017, kedy došlo k spísaniu zápisnice. Preto bolo aj v danej veci potrebné použiť neskôr zrušené ustanovenie § 48 ods. 2 Exekučného poriadku.

27. Ako ďalej vyplýva z exekučného spisu sp.zn. XXEr/XXX/XXXX, upovedomenie u začatí exekúcie bolo žalobkyni doručené dňa 13.11.2017, žaloba podaná na súde dňa 28.11.2017, pričom námietky boli na poštovú prepravu podané 27.11.2017, teda posledný deň 14-dňovej lehoty.

28. Podľa § 50 ods. 1 veta prvá zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná.

29. V upovedomení o začatí exekúcie, ktoré upovedomenie je súčasťou pripojeného exekučného spisu sp.zn. XXEr/XXX/XXXX, je uvedené poučenie podľa ktorého je povinný oprávnený vzniesť u súdneho exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii a tiež z poučenia upovedomenia o začatí exekúcie, ktoré bolo doručené žalobkyni dňa 13.11.2017 vyplýva, že povinný, ktorý je spotrebiteľom, môže podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. V prílohe je priložený vzor žaloby.

30. S účinnosťou od 1.1.2015 je v spotrebiteľských exekučných konaniach na podklade rozhodcovských rozsudkov obligatórnou náležitosťou upovedomenia o začatí exekúcie taktiež poučenie povinného o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Podľa dikcie § 48 ods. 2 Exekučného poriadku musí poučenie upovedomenia obsahovať aj vzor žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Vzor tejto žaloby tvorí prílohu č. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom a rozhodcovskom konaní. V súvislosti s poučením je vhodné upozorniť na nesúlad prílohy č. 2 zákona

č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom a rozhodcovskom konaní. (poučenie spotrebiteľa pri iniciovaní rozhodcovského konania) s § 50 ods. 1 Exekučného poriadku v dĺžke lehoty na podanie námietok proti exekúcii, resp. v dĺžke lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v priebehu exekučného konania. Podľa § 46 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní ak bola iniciovaná exekúcia, môže spotrebiteľ podať predmetnú žalobu aj za podmienok uvedených v Exekučnom poriadku. Exekučný poriadok (§ 48 ods. 2) určuje lehotu na podanie žaloby totožnú s lehotou na podanie námietok, t.j. 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému. V poučení podľa prílohy č. 2 k zákonu č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní je však uvedená lehota 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Keďže sa prípadná žaloba síce podáva proti oprávnenému, ale smeruje k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, povinný môže v prípade podania žaloby v pätnásty deň od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie argumentovať nesprávnym poučením zo strany orgánu, ktorého rozhodnutie napáda. Z uvedeného dôvodu je potrebné akceptovať ako včas podanú aj žalobu, podanú v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. V súvislosti s vyššie uvedeným názorom súd poukazuje na závery rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41CoSr/6/2018 z 31.7.2018. Vzhľadom na vyššie uvedené potom možno konštatovať, že keď žalobkyňa podala žalobu v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia, t.j. dňa 28.11.2017, podala uvedenú žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku včas.

31. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie má za preukázané, že podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku bola zmluva o spotrebiteľskom úvere. Na základe tejto zmluvy žalovaný poskytol žalobkyňi spotrebiteľský úver vo výške 500,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť v 10 mesačných splátkach po 87,- eur, počnúc dňom 21.11.2015, pričom celkovo mala uhradiť sumu 870,- eur.

32. Keďže sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, je zabezpečená ochrana slabšej strany, t.j. spotrebiteľa - žalobcu aj v rozhodcovskom konaní.

33. Súd prvej inštancie podrobil zmluvu aj kontrole v súlade s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. a posudzoval, či zmluva o úvere má náležitosti vyžadované vyššie citovaným zákonom, alebo je potrebné v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch považovať úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie kogentných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

34. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva neobsahuje zákonom požadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, najmä v zmluve absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru podľa § 9 ods. 2 písm. i), ako aj údaj o ročnej percentuálnej miere úveru podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch.

35. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že formulárová zmluva o úvere zo dňa 13.10.2015 neobsahuje obligatórne náležitosti, tak ako ich vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. i) a písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch.

36. Navyiac je potrebné uviesť, že v danom prípade v závere zmluvy je drobným písmom uvedená netransparentná inkorporačná doložka v znení „Dolupodpísaný dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy, ako aj s obsahom plnomocenstiev v nej uvedených a súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou zmluvy; nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.“ O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy. K drobnému písmu porov. vyššie cit. nález I.ÚS 342/09 (ČR). V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písané takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu. Neprijateľná inkorporačná doložka (uvedená drobným písmom v závere zmluvy) v danom prípade nemohla privodiť viazanosť Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sa prostredníctvom nej mali stať súčasťou zmluvy. Vyhlásenie neplatnej inkorporačnej doložky má rovnaký dopad vo vzťahu k všetkým nárokom uplatňovaným na jej základe. Ustanovenia obsiahnuté v jednotlivých dokumentoch, sa v prípade neprijateľnej inkorporačnej doložky nestávajú súčasťou zmluvy.

37. Na základe vyššie uvedených skutočností je zjavné, že stály rozhodcovský súd rozhodol v danom prípade v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, čo je dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 písm. i) zákona č. 335/2014 Z.z.

38. Stály rozhodcovský súd v danom prípade neskúmal, či úverovú zmluvu žalobkyňa uzavrela ako spotrebiteľ. Stály rozhodcovský súd dospel k záveru, že medzi žalobkyňou a žalovaným vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky, vyplnenej v súlade s Dohodou o vyplnení zmeniek, ktorá bola právnym titulom uplatneného nároku žalovaného v rozhodcovskom konaní.

39. Podľa § 5a ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom.

40. Vzhľadom na skutočnosť, že stály rozhodcovský súd nezisťoval, či skutočne v danom prípade nešlo medzi stranami sporu o vzťah spotrebiteľský a uzavrel, že medzi nimi vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky, hoci v čase uzavretia úverovej zmluvy už zákon vznik takéhoto vzťahu v rámci spotrebiteľskej zmluvy nepripúšťal, vychádzal stály rozhodcovský súd z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uvedené je dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 písm. l) zákona č. 335/2014 Z.z.

41. Z predmetného formulára úverovej zmluvy nie je jednoznačne zjavné, čo predstavuje „príslušný poplatok“ v sume 370,- eur. Možno sa iba domnievať, že sa jedná o formu úroku za úver za obdobie desiatich mesiacov, ročne by táto odplata predstavovala 444,- eur ($370:10$ mesiacov $\times 12$ mesiacov = 444,- eur), čo je 88,80 % poskytnutého úveru. Jednalo by sa teda o úver poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 88,80 %.

42. Z internetovej stránky NBS súd prvej inštancie preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do 1 roka v októbri 2015 činil úrok 7,10 % p.a. (nové obchody). Z toho je zjavné, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvanásťnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

43. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

44. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ustanovenie § 39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

45. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§ 41 Občianskeho zákonníka).

46. Na základe vyššie uvedených skutočností je zjavné, že stály rozhodcovský súd priznal v danom prípade žalovanému úrok z úveru jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi a rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré odporuje dobrým mravom, čo je dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku aj v zmysle § 45 ods. 1 písm. j) zákona č. 335/2014 Z.z.

47. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

48. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

49. Poukázal na to, že predmetná zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ani spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalobkyňa vstúpila do právneho vzťahu so žalovaným na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon podnikania a nie pre súkromnú potrebu. Toto

vyhlásenie vlastnoručne podpísala. Pokiaľ neskôr tvrdila, že finančné prostriedky na podnikanie nepoužila, ide o tvrdenie účelové a nedôvodné. Žalobkyňa vo svojom podaní nepreukázala účel poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom žalovaný si dostatočne splnil dôkaznú povinnosť a predložil vyhlásenie dlžníka (žalobkyne), že finančné prostriedky použije na účel podnikania.

50. Dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí. Nedodržanie dôkaznej povinnosti a neunesenie dôkazného bremena vedie v prípade žalobkyne k procesnej pasivite, ktorá je rovnako sankcionovaná stratou sporu. Nepodložené tvrdenia o spotrebiteľskom charaktere predmetného sporu žalobkyňa ničím nepodložila a nepreukázala. Totiž dôležité je, na aký účel bol úver poskytnutý a nie na aký účel žalobkyňa finančné prostriedky v skutočnosti použila. Žalovaný je povinný preukázať účel poskytnutia finančných prostriedkov a nie je povinný preukázať, či klient naozaj tieto prostriedky na daný účel aj použil. Je teda nesporné, že žalobkyňa finančné prostriedky použila na výkon podnikania, pričom podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

51. Žalobkyňa podľa zmluvných vyhlásení z vlastnej vôle vstúpila do zmluvných vzťahov za účelom poskytnutia peňažných prostriedkov na výkon podnikania, a toto vyhlásenie potvrdila svojím podpisom. Žalovaný toto vyhlásenie akceptoval. Všetky okolnosti sú preukázané predmetnou zmluvou o úvere. V prípade žalovaného treba akceptovať dobrú viere, s ktorou do právneho vzťahu so žalobkyňou vstupoval.

52. Medzi sporovými stranami je sporné zachovanie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko žaloba bola podaná na súde 28.11.2017, pričom rozhodcovský rozsudok bol vydaný 11.10.2016. Žalobkyňa teda zmeškala lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, pretože nepodala žalobu do 60 dní od doručenia tak, ako to vyplýva z obligatórnej podmienky Zákona o rozhodcovskom konaní. V predmetnej veci išlo o rozhodcovské konanie podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a nie podľa zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Preto nemožno aplikovať § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, podľa ktorého, ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii. V prejednávanej veci možno postupovať len podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, z ktorého vyplýva, že žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 od doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

53. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrila.

54. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného je dôvodné, nakoľko napadnutý rozsudok bol vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a navyše je aj nepreskúmateľný. Nepreskúmateľnosť tohto rozhodnutia dosahuje intenzitu nesprávneho procesného postupu znemožňujúceho strane (v danom prípade žalovanému), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

55. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

56. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

57. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

58. V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

59. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

60. Podľa § 53 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

61. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

62. Podľa § 54 ods. 1, 2, Občianskeho zákonníka, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemuzôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

63. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že žalobkyňa uzavrela 13.10.2015 zmluvu pod č. XXXXXXXXXX ako dlžníčka so žalovaným ako veriteľom, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky v sume 500,- eur, ktoré mala splatiť spolu s poplatkom vo výške 370,- eur v celkovej sume 870,- eur v 10. mesačných splátkach po 87,- eur počínajúc 21.11.2015 až do úplného vyrovnania. Ide o zmluvu o úvere, v ktorej žalobkyňa vystupovala ako živnostník - podnikateľ s uvedením živnostenského oprávnenia pod č. XXX-XXXXX. V tejto zmluve je výslovne uvedené, že ide o poskytnutie finančných prostriedkov na účely podnikania a na tento účel ich žalobkyňa aj skutočne použije.

64. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný si za daných okolností splnil dôkaznú povinnosť i povinnosť tvrdenia v tom smere, že predmetná zmluva o úvere sa javí byť zmluvou uzavretou medzi podnikateľskými subjektmi a finančné prostriedky by mali byť použité na výkon podnikania.

65. Pokiaľ žalobkyňa v žalobe tvrdila, že v skutočnosti tieto finančné prostriedky použila na iný účel, teda opravu pračky, mala by tieto okolnosti preukázať, čo sa doposiaľ v priebehu prvoinštančného konania nestalo. Na pojednávanie 12.9.2019, na ktorom súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov sa žalobkyňa nedostavila a rovnako ani na pojednávanie 21.11.2019, kedy súd vo veci rozhodol.

66. Za týchto okolností nie je jasné, na základe akých úvah dospel súd prvej inštancie k záveru, že predmetná zmluva o úvere má charakter spotrebiteľskej zmluvy a finančné prostriedky boli poskytnuté aj použité za účelom uspokojovania potrieb žalobkyne ako spotrebiteľky, teda na opravu pračky.

67. V tejto súvislosti žalobkyňa nenavrholo žiadne dôkazy (napríklad výpoveď opravára, ktorý opravu vykonal, prípadne rodinného príslušníka, ktorý by mohol túto okolnosť potvrdiť) a súd prvej inštancie z vlastnej iniciatívy (§ 295 CSP) takéto dokazovanie nevykonal.

68. V tejto súvislosti treba prisvedčiť námietkam žalovaného, že nie je dôležité, na aký účel v skutočnosti žalobkyňa predmetné finančné prostriedky použila, ale na aký účel (nepochybne preukázaný) boli tieto finančné prostriedky poskytnuté. V tejto súvislosti sa žiada, aby vo veci bolo vykonané aj ďalšie dokazovanie postupom podľa citovaného § 295 CSP, za účelom zistenia, aký je skutočný charakter predmetnej zmluvy o úvere, pretože záver o tom, že ide o zmluvu spotrebiteľskú je zatiaľ (v zmysle vyššie uvedeného) predčasný. Takýmto dôkazom by mohla byť výpoveď zodpovedného zamestnanca, alebo inej poverenej osoby, ktorá predmetnú zmluvu o úvere z 13.10.2015 so žalobkyňou uzatvárala.

69. V závislosti na dôslednom zistení, aký bol charakter predmetnej zmluvy o úvere, bude možné urobiť záver o tom, či vo vzťahu k nej je potom možné aplikovať ustanovenia zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, alebo (v závislosti na tvrdeniach žalovaného) mal byť vo veci právny vzťah sporových strán posudzovaný podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, vrátane posúdenia lehôt, v ktorých sa môže oprávnená osoba (žalobkyňa) domáhať zrušenia predmetného rozhodcovského rozsudku.

70. Takýmto spôsobom však súd prvej inštancie predmetnú vec neposúdil, bližšie sa ňou nezaoberal, žiadne relevantné dokazovanie (okrem oboznámenia listinných dôkazov) na oboznámenie týchto základných okolností rozhodných pre riadne rozhodnutie vo veci nevykonal, a preto je jeho rozhodnutie predčasné a nepreskúmateľné, nakoľko z neho nie je možné zistiť, aké dôkazy boli vykonané na zistenie a bezpečný záver o spotrebiteľskom charaktere predmetnej zmluvy.

71. Preto postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

72. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie zamerať pozornosť a dokazovanie na bezpečné preukázanie charakteru predmetnej zmluvy o úvere, teda na zistenie, či jej možno prisúdiť charakter spotrebiteľskej zmluvy za daných okolností a formulácií v danej zmluve uvedených. Preto je potrebné doplniť dokazovanie o vypočutie zodpovednej mandatarčky žalovaného na to, za akých okolností a na aký účel boli predmetné finančné prostriedky žalobkyňou predmetnou zmluvou poskytnuté. Žalobkyňa by mala uviesť svoje dôkazné bremeno v rovine preukázania, že skutočne predmetnú zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľka (nie ako podnikateľka) a že na účely podnikania boli tieto finančné prostriedky aj použité. Pokiaľ žalobkyňa takéto dokazovanie nenavrholo, môže súd (v zmysle § 295 CSP) takéto dokazovanie vykonať z vlastnej iniciatívy, pričom sa žiada, aby žalobkyňa označila osobu, ktorá jej opravu vykonala, alebo iný dôkaz, ktorý by potvrdil použitie finančných prostriedkov. Je však aj na žalobkyňu, aby tvrdila a preukázala, že finančné prostriedky na základe uvedenej úverovej zmluvy jej boli na daný (spotrebiteľský) účel podľa jej tvrdenia v skutočnosti aj poskytnuté. Žiadnou z týchto právne významných okolností sa však súd prvej inštancie doposiaľ nezaoberal.

73. Až po takto vykonanom dokazovaní a právnych úvahách bude možné vo veci zákonne rozhodnúť.

74. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

75. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).